

Prin zorii dimineții

Lyana Poezii

Dezgroată-mă prin zorii dimineții
Când vântul va înceta să mă mai bată,
Vei fi pătruns mai mult ca niciodată
De gânduri ce țintesc spre culmea vieții.

Pătrunde-mă prin rândurile acerbe
Ce-mi înconjoară sufletul de ceară,
Străpunge zidul ce mă înconjoară
Înțepenit pe-al gândurilor stepe.

I-posibil ca în goana-ți orbitoare
Să te izbești de măști căzute în pripă,
Purtat însă de-a visului aripă
Nu te opri în voci asurzitoare!

Și rupe cu-a ta mână lanțuri grele
Ce leagă în mii de noduri gânduri albe
Menite să te-aducă mai aproape
Prin nori de fum de gândurile mele

Dar tu rămâi prin zone pustiite
Și-n tot ce faci pui viselor hotar
De-ai fi gândit măcar o clipă doar
La ceea ce-i acum în a mea minte!

Doar gânduri ce țintesc spre culmea vieții
Ce te-or pătrunde în vis ca niciodată
Când vântul va-nceta să mă mai bată
Dezgroată-mă prin zorii dimineții!